

Előfizetési árak:

Egész évre 10 ft -- kr.
Félévre . 5 " -- "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy óra 1 " -- "
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatal:

Fő-piacz, Simouffy-ház
a városházával szembe.

Hirdetések a legmés-
keltebb árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

A csalódások logikája.

Budapest, február 25.

(T.) Bámulatba ejti az embert a néppárti szélsőbal amaz argumentációja, hogy mikor a liberális szélsőbal az egyházpolitikai törvényjavaslatokat megsza-
vazta, ezen tényével a kormányt támogatta, amit nem lett volna szabad tennie.

Vajjon tudják-e azok, akik azt beszélik hogy mit beszélnek? Hiszen e szerint nincs elv. E szerint a beszéd szerint csak szélmalom-harcz van, — az opponáláson kívül minden komolyabb szándék nélkül; azaz hogy egyetlen komoly szándékkal: nem hagyni kormányozni senkit, csak édes magunkat. — Nem az a kérdés, hogy a kormány mit csinál, hanem az, hogy nem mi csináljuk. Ha a szabadelvűpárt mindazokat a követeléseket, melyeket a szélsőbal a „függetlenségi elvek” keretében felállított, mint törvényjavaslatot a Ház elébe terjesztene, az Ugron programját valló szélsőbalnak nem szabad lenne megszavazniok, mert hiszen akkor a kormány nem buk-
nék meg és az Ugron párt nem kerülne kormányra. A cél tehát nem az, hogy az elv valóssá váljon, hanem hogy egyik kormány a másik után bukjon, hogy végre ne legyen más választás, mint egy Ugron kormány!

Ime az egyéni érdekek s a legfrivolabb önérték harcának függetlenségi lobogóba való burkolása s a függetlenségi lobogónak mint eszköznek, meggyalázása. Hiszen ha a közönség felnyitja szemét, s a legmagasztosabbnak hirdett elv czimén azt az önértékharcot az ő maga valóságában fölismeri, csak lesz annyi esze, hogy magát nehány demagóg stréber által eszközül felhasználni nem fogja.

De hát nem is lehet ez másképpen ott, a hol maga az elv, az alap, elvesztette az ő varázss hatását. Ahol évről-évre hatalmasabb, elementáris erővel, amaz elvek megczáfolására maguk a tények sorakoznak. Mikor a Kossuth Lajos jóvendőléseit és föltevéseit, melyeket 28 évvel ezelőtt az események kitöltetlen blankettáira rajzolt, maguk az események törülnek ki. Mikor az ország a millenium világra szóló megünneplésére ama lelkesítő reménnyel készül, hogy azzal a jövő évezrednek második alapkövét fogja letenni s Arpád hadi tényeinek szerzeményét őseink hagyatékát, mint egy már fölszerelt és saját magát tömörítő, erősítő és fenntartó kincses nemzeti uradalmat bocsát a későbbi unokák kezére. Hát mikor ezt az eredményt, ezt a csodás haladást, emelkedést és gyarapodást nélkül soha létre nem hozható vívmányt privátim valamennyi szélsőbali ember egytől-egyig elismeri: hát nagyon komikus és komolyan semmiesetre sem

vehető handa-banda színében tűnik aztán föl az, ha a politikában meg mindent, amit privátim elismernek, le akarnak tagadni.

Hiszen másnak is van talán esze, nemcsak a szélsőbali képviselőnek és ujságitárnak? Más ember is tud talán gondolkodni. Hát ha ezeket, a tényekkel ellenkező és egymással szembe állított véleményeket látja, hallja, hát hogy azok hatással ne lennének rá, az lehetetlen.

Nos hát ezért nem az elvi kérdés dönt ma már a függetlenségi párton s ezért csap át személyes érdekharcba. Ma már minden okos ember beátja, hogy a történelem logikája a függetlenségi föltevéseit teljesen semmivé teszi, valóságukban holmi rémes ködalakokká devalválja, melyek egymás után oszlanak szét. Ezt a függetlenségi szegénylik beismereni, de mert saját csalódásukat is látják, saját magukra haragszanak a legjobban. Mert egymástól félve nem merik bevallani és elégedetlenségükben, meghasonlásukban egymást eszik meg.

— **Uj államtitkár.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli a királyi kéziratot, melylyel ő Felsője Zsilinszky Mihály zolyommegyei főispánt a vallás- és közoktatásügyi magyar miniszteriumhoz államtitkárrá nevezte ki. A közoktatás és köznevelődés ügyének egyik kiváló nagy tevékenységű művelője és előmozdítója Zsilinszky Mihály az újonnan kinevezett államtitkár, ki a vallás és tanítás ügyét életpályául választotta és mint végzett teológus s középiskolai tanár számos éven keresztül működött Szarvason. Innét választották meg országgyűlési képviselőnek. 1875. évben és azóta ismételtlen tagja volt a képviselőháznak. Majd Csongrád-megye, 1892. év óta pedig Zolyom vármegye főispánja lett. A történettudomány és irodalom terén kifejtett buzgó és sikeres működése alapján a magyar tudományos akadémia 1878-ban tagjának megválasztotta. Eltekintve számos kisebb műveitől, hírlapi cikkeiktől, a melyekkel sűrűn találkozunk, Zsilinszky Mihály főbb munkái: „A línczi béke.” „A régi magyar országgyűlések vallásügyi tárgyalásai.” „Egy forradalmi zsinat” és legutóbb megjelent műve: „Széchenyi István és a nemzetiségi kérdés,” a mely részint aktuális voltánál, részint a szerző békeszerető, jóakaratu fejtegetései alapján általános figyelmet gerjesztett az egész országban. Ezenkívül Zsilinszky Mihály számos német, francia, angol munkát fordított le magyar nyelvre! Az egyházi téren kifejtett fáradságtalan működésének nyomait az ágostai hitvallású evangélikus egyház évkönyvei őrzik. Most pedig mint a vallás- és közoktatásügyi miniszterium államtitkára nagyobb és szélesebb hatáskörben fogja értékesíteni kiváló tevékenységét, mely elé a legszebb reményekkel nézhetünk.

— **A hadsereg gyászja.** A hadseregnek Albrecht főherceg halála fölötti gyászára vonatkozó hadiparancs ma jelenik meg. A hadiparancs így hangzik:

Hadiparancs: Zászlóink lehajlanak, lövegeink utolsó üdvözléte eldördül Albrecht főherceg tábornagy tiszteletére. Fájdalomtelt gyászszal meghajol összes véderőnk és a haza, velem és házzammal együtt azon pótolhatlan veszteség felett, a melyet a mindenható akarata reánk

mért. — A bámulat a felekölt szellem és forrón érző szív, teljesen és egészen a hadseregnek szentelt tartalomdnus élet iránt, a lelkesedés a nemes hercegeért, a ki híven önmagáho, viharokban és veszélyekben soha nem ingadozott, a ki mint győzelmes hadvezér, hadseregem díze és büszkesége volt, és min amaz érzések, a melyek most kifejezés után törekednek: mindezek megnyilatkoznak, mélyen érzett háladátságban a seregek ura iránt, a ki az agg tábornagyot, mint választottainak is egyik legkiválóbbját, az emberi lét majdnem legvégső határáig tetterőben, teljes egészében megtartotta. — Albrecht főherceg örökké tartó emléke megmarad épp úgy, mint ama babérkoszorú, a mely a navarrai és custozai hőst díszíti, — hadseregem mindkét, honvédségem és hadtengerészetem részére, mint hűségnek, állhatatosságunk és a győzelemben vetett hitnek állandó védpalástja. — Elrendelem, hogy a 44. sz. gyalogrezred, a 9. számú dragonyosrezred és az 5. számú hadtest-tüzérezred örök időkre Albrecht-főherceg-tábornagy nevét visse je.

Kelt Bécsben, 1895. február 26.

Ferencz József.

— **Külföldi hírek.** (Uj leleplezés Carnot baláláról.) A párisi Journalban szenzációs cikket közöl J. de Bonneton, s Dupayt, a szenátus volt elnökét azzal vádolja, hogy neki is része volt Carnot megölésében, mert tudomása volt róla, hogy Carnot ellen az anarkisták Lyonban merénytet terveznek, de nem engedte, hogy az elnököt a vezélyre figyelmeztessék. (A holland királyné jegegyváltása.) Amsterdamban az a hír terjedt el, hogy Wüthelmina özvegy királyné a nyáron jegyet fog vátani Frigyes porosz herceggel, Albert herceg legidősebb fiával. — (Milán visszateérése.) Ama hírekkel szemben, melyek szerint Milán arra határozta volna magát, hogy hosszabb ideig távol marad Szerbiától, megbízható forrásból azt jelentik, hogy az exkirály már e hét végén visszatér Belgrádba. (A japán-kínai háború.) A japán országgyűlés elfogadta a 100 millió yen hadhitel felvételére vonatkozó törvényjavaslatot és a kiadási pótköltségvetést, továbbá a Korea részére kért 30 millió yen-yi hitelt. Hiroshimában újabb csapatokat mozgósítanak. Azt állítják, hogy a csapatok arra vannak rendeltetve, hogy Formosában kössenek ki.

Hitelintézetek és a közönség.

Hivatalos oldalról nyert értesülések alapján a „P. C.” annak idején sürgős figyelmeztetést intézett a magyar közönséghez, hogy a tőzsdéspekuláció hazzárdjátéka által veszedelmes teljes körben tart a folyton szem előtt a vagyonkezelésben a legnagyobb óvatosság szükséges voltát. A „Pester Correspondenz” nek ezt az intelmét, hogy az iparszerű borsejdelmek csábítása által a magyar vidéki közönség ne engedje magát a vagyonkezelésben a gazdasági szolidaritás és a legszigorúbb éberség elveitől eltéríteni, tartalmán az egész irányában megerősítette a magyar királyi kereskedelemügyi miniszterium egy reudelete. A mint ez esetben a tárgyilagos bíráló kötelességét teljesítettük, azonképen kénytelenek vagyunk ma a fináncziális égiszségügyi rendőrség egy másik téren teljesíteni a sajtó erkölcsi kötelességét, a mely sajtóra hárul az a főfeladat, hogy a magyar kereskedelmi törvény alapján, nyilvános számadásra kötelezett részvénytársaságok vagyonkezelésére vonatko-

zólak a nélkülözhetlen szakértői ellenőrzést gyakorolja. E nehéz feladat teljesítését megkönnyíti az, hogy a magyar vidéki sajtó legtöbb és legjobb közegje a jogtalan befolyásolástól való erkölcsi függetlenségünkben az ellenőrző tisztesség nehéz tevékenységét nemcsak politikai, hanem pénzügyi téren is erélyesen gyakorolták. A gazdasági élet pénzügyi szervezete Magyarországon ma a legbecsületesebb és legőszintébb világosság és duzzadó egészség által tűnnek ki. Hogy ez a kedvező, Magyarországnak becsületére való helyzet tovább is fennmaradjon, el nem hallgatjuk a legélesebb kárhóztató ítéletünket ama veszedelmes kísérletek, felett, a melyekkel egyes magyar részvénytársaságok a közgyűlések megtartása körül a humpugszerű titkolódzás becsümpészését ki-érlik meg úgy, a mint ez különben csak a bécsi krach előtti időkben rosszhírű harmad-, negydrangu bécsi alapítóklikkek részéről történt, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy a közönséget ámítsák.

Hivatalos helyen tudomással bírnak arról, hogy újabban Budapesten és egyes vidéki városokban is részvénytársaságok közgyűléseit gondosan bezárt ajtók mögött, a nyilvánosság legszigorubb kizárásával tartották meg. Az ilyen külföldi hirhéd minták után másot gyakorlatnak a legveszedelmebb következményei lehetnek a magyar tőketársulás egészségére és becsületességére.

A magyar kereskedelmi törvénynek világosan kifejezett jogeszméi határozottan megkövetelik a részvénytársaságok közgyűléseinek legteljesebb nyilvánosságát, a melyek a nyilvánosság előtt való számadára vannak kötelezve. Ha tehát a törvény rendelkezéseivel egyenes ellentétben ilyenentén közgyűléseket, bármely ürügy alatt, az mindegy, zárt ajtók mögött és a legrafináltabb titkolódzással tartanak meg: a közvéleménynek joga és kötelessége az ily törvénytörések ellen a legerélyesebb hangon tiltakozni. Nagy angol politikai újságok, minden pénzügyi klikk befolyásától feltétlenül függetlenségükben, az ily titoiban megtartott közgyűléseket, mint oly kísérletet bélyegezték meg, a melynek célja rendszeres sikkasztást

követni el a közvélemény ellenőrzési és felügyeleti jogán.

Jó és tisztességes társaságnak egyáltalán nincs oka a közvélemény és a független szaktekinetelyek bírálata és az ellenőrzéshez való joga elől bármint is elrejtieni.

Bucsúztató a farsangtól.

Ott fekszik már a halálos ágyon. Mosolygós arczán kion ülnek a végső ezenvedés nyomai. Még enyeleg, még tréfálozik, de tudja jól, hogy az ő baján doktor nem segíthet. Vége mindennek, a halál már ott ólalkodik.

A haldokló körül ifjak, leányok könyező szemekkel. Tudják mind nagyon jól, hogy itt már hiába átok és imádság; tudják mind, hogy holnap már hamuvál behintett fövel gyászolniok kei a kedves halottat, de azért ott van mindegyik ajakán a forró kívánság: „Ne még, ne még!”

Mért is kell meghalnia ily fiatalon? Hiszen oly dicsőséges, oly fényes életpályája volt. Minden lépése egy-egy győzelem. A lapok az elragadtatás hangján irtak róla, a közönség lelkesült érette.

A jogász tánczestélyen jelent meg először nyilvánosan. Micsoda örömrivalgással fogadták! megjelenése hogy felvillanyozta a fiatalságot! Hogy körüludvarolták, hogy dicsőítették este 8 órától reggel 7 óráig.

A gazdász-bálra már tudták, hogy eljön. Össze is gyűlt a kedvéért egész város, egész megye, messze vidék szép legénye, szép leánya.

Kikocsizott február 1-én a Margit-fürdő táncztermébe is, a jogász-estélyre. Ott is csinált olyan kedvet, hogy őszkorában is megemlékezik rá, aki ott volt.

A kereskedő-bálon felkuszott a nagy

hajó-árbocra, onnan incselkedett a tánczos ifjúsággal. Hüh! micsoda tánczolás! vittek véghez, hogy lecsalják onnan! Le is jött egy bajnai felé.

Közbe-közbe még sok felé elnézett, a potgári kör báljára is, az iskola bálra is, meg egy csomó más bálra is, ki tudná mind elszámolni fényes győzelmének egész sorozatát. Nálam hivatottabb történetirók fogják mindezeket méltóan elmondani.

De legtényesebb diadala mégis a jogász-és tisztviselőikör estélye volt. Mi egy Sedán megye Custozza ehez a győzelemhez képpes! Vedd elő Klló aranyvésődet és vésd föl márványlapra örökké ragyogó, el nem homályosodó betűkkel ezt a napot: 1895 február 26! A legnagyobb hadvezérnek legtényesebb győzelméi napjait.

Még lehet ugyan, nekem csak az a soupercsárdás teszi olyan felejthetlenné, meglehet, másnak csak a kotilion, meglehet, némelyeket a második négyes, másokat egy elveszett kis zsuzsu fog rá emlékeztetni, de bármilyen legyen is az emlékeztető, mindmagaunyi egy diadalmi jelvény, mely az ő, csak az ő örök dicsőségét hirdeti.

Az övét, a ki most ott fekszik a halálos ágyon.

Leányok sirjatok, ifjak szomorkodjatok, legiobb barátotok, legünnepelebb vezérek éli végperceit.

Hintsetek hamut fejetekre. . . De nem ne gyászoljatok! Inkább jöjjetek el szombaton a filléregylet theaestélyre.

Ez lesz legméltóbb megünneplése az ő emlékének!

(nb.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A Juszt Paula völegénye.

— Irta: Fekete László. —

I.

Szepes-Sztrázsa egy utcából áll. Egy sor ház a dombon fekszik, egy sor ház a domb mellett. A dombon lakó ember levezheti a domb tővön lakót, de hát a legnagyobb békesség uralkodik a városban.

De láthatja a völgyön elterülő kisebb-nagyobb városokat, a már itt lassu folyásu Poprád folyót, amely bizony sebes rohanással fut a sziklákon, mikor kiömlik a Csorbainál is magasabb fekvésű Poprádi tóból.

A legrongyosabb tót fizkő is ingyen élvezheti azt az igazán tenseség látványt, a mit a Tatra csucsa nyujtanak, mikor a napsugár esillogtatja a rajtok levő fényes jégdarabokat és az örökös hólepet.

A katolikus torony erkélyeiről persze mindent szebben lehet látni, pláne ha látócsövünk is van.

Azért a katolikusokéról, mert a lutheránusokén nincsen torony. Egyszerű kis, fehér templom ez, a melyet, természetesen, ha nagy városban volna, raktárnak használnának. Harang-ház nincs mellette, mint ezt a régi szepesi templomoknál látjuk, va őszinű, mert nem volt harang. Ebből aztán nyilvánvaló, hogy felesleges lett volna.

Most a katolikus templomban lévő közös harang hívogatja imára a német és tót ajku magyar hívőke, de még az Urnak 1853 esztendőjében a kacska Oksz Maxi szaladgált a csengővel, mind a két oldalon.

Manapság, ha megbuzzák a harangot, egyik oldalról a másikra fordul az ember, vagy

tömi a drága énjét és amikor Oksz Maxi csegetett, nem maradt volna otthon senki a Dárius kincseért.

Először is Fogelné indult el.

Juszt Zsigmond ur, a bíró, kinézett az ablakon s aztán türelmetlenül kiabált:

— Paulina, siess! Paulina, Fogelné már el is indult.

A szomszédos szobából kellemes, szelid hang válaszolt:

— Na bizony! Akkor ráérünk! És csipősen tette hozzá:

— Mégis ő ér oda utoljára!

— Ha olyan kővér volnál — felelt az apa, mint ő, nem megnél te se könnyebben!

Fogelné asszony ugyanis, bár nem mérette magát, látszólag 150—190 kilo súlyu lehetett. Az ily n kilás teher nehe: a lábának. De inkább ezész héten ült, hogy vasárnapon elmehessen a templomba. Egy is nagyon lassan ballag, 5 perc alatt alig tett 10 lépést. A bíró az asztalnál ezalatt levelet olvasott.

Hátra tántorodott és ha meg nem fogózkodik, bizonyosan leesett volna a padlóra. Kimeredt szemmel nézte a levelet, amelyet a löcsei hadteparancsnokság küldött. Kövi Zoltánt a volt honvéd kapitányt szelítja ebben jelentkezésre. Abban az időben nagy baj volt ám ez. A gyoztes osztrákok a szabadságért harczoló honvéd tiszteket besorozták osztrák katonának. A magyar katonából osztrákot csináltak, hogy ne rebelliskedjenek odahaza a városukban.

Ez a Kövi Zoltán pedig a bíró lányának a völegénye volt. Ha elmegy, nem eresztik vissza, ha nem megy, viszik erővel.

— Keszzen vagyok apu-kám!

Juszt ur hirtelen zsebébe dugta az iratot, Paula állt előtte.

A kék ruha volt rajta, a mit akkor kapott, mikor letelt az anyjéért való gyász. Na-

gyon jól állt a kék ezen a kis buzavirágzemű angyalon.

Idegesen nézett körül, mikor kiléptek az utcára, talán mert nem jött el Zoltán, mint máskor.

Az utca már tarkállott az emberektől. A tótok a postamesternővel a katolikus, a többiek a lutheránus templomba igyekeztek. Az uri nép lutheránus volt a városban.

Farkas Feri, a jegyző, ott feszített a tűzoltóparancsnoki ruhában a Deézi lányok mellett, a kikről messzire rikitott a piros ruha. . .

Egy nagy fehér kutya szaladt Paulához, lenn a völgyön hagyva gazdját.

— Spakó! Spakó! — kiáltott a leány, s örvendezve veregette a Spakó hátát, mikor Kövi Zoltán lobogtatta a zsebkendőjét. Nem sokára megérkezett.

— Nagyon is tetszett vártni magára! — mondta Paula enyelgő haragossággal.

Kövi Zoltán lelökte az njságpapirt a csomagról és nevetve nyujtotta át a friss virágokból kötött csokrot.

— Ezért várokozott! Gánócson voltam, a kertész. . .

— Gánócson?! Szent Isten! hisz' az messze van!

— Messze az országutján, de nem az én utamon! — felelt Zoltán, mert az ő utja a hegyi ösvényen visz, az országut pedig megkerüli a hegyet. Felényi idő alatt tehette meg az utat. A gánóczi parkban teremnek a legszebb rózsák, nem csoda, ha pirosott az öröm a Paula arczán. Jó kedvvel mentek a templomba.

Paula a Deézi lányok mellé ült. Zoltán a jegyző mellé.

Kiki a maga helyére, mert itt külön ül a férfi ember az asszonyoktól.

— Nézd csak, milyen izzadt a völegényed! — szólt Deézi Magda Pau'ához.

— Ah, talán sietett, képzeld ezért a. . .

Albrecht főherceg temetése.

— A holttest megérkezése. —

Albrecht főherceg holtteste vasárnap esti 10 órakor érkezett külön vonattal a déli vasut pályaudvarába. Fogadására megjelentek a főudvarmester, valamint a szolgálattételre kirendelt udvari kíséret. A vonat megérkezése után a komornyikok és lakájok felmentek a vasúti kocsiba, a melyben a koporsó el volt helyezve, és azt a beszentelésre elkészített helyiségbe vitték, mely fekete posztóval volt bevonva. A beszentelést Mayer udvari lelkész végezte, mialatt a főudvarmester és a kíséret leterdelt. Azután a koporsót a készen álló halottas kocsiba vitték, mely elé hat fekete ló volt fogva. A gyászmenet a következő sorrendben indult el:

két udvari lovasz lámpákkal,
egy lovas-osztály, mint előcsapat,
egy udvari futár lovon,
egy kamara-furir kétfogatu udvari kocsin,
egy udvari-furir lovon,
az elhunyt két szárnysegéde kétfogatu udvari kocsin,
az első főudvarmester és az elhunyt főudvarmestere kétfogatu udvari kocsin,
két udvari lovasz lámpákkal,
a halottas kocsi.

Jobbról 6 testőr-drabant haladt alabárdokkal, balról 6 lovas-testőr kivont oldalfejjel, kétoldalt ezenfelül 4 lakáj, azután a halottas-kocsi őrzetére kirendelt személyek, két udvari lovasz lámpákkal, a főhercegi kamara-személyzet kétfogatu négyü ésü udvari kocsin és egy lovas-osztály, mint utócsapat.

A menet két oldalán katonakardon haladt a menet a déli pályaudvartól a Heugassén; a Schwarzenberg-téren és a Ringstrassen át a külső Hofburg kapun ment a Hofburgba. Az őrségek, melyek mellett a menet elhaladt, szabályszerűen tisztelegtek.

A Svajc-rhofban hol a főszertartásmester várta a holttest megérkezését, a koporsót a komornyikok és lakályok leemelték a kocsiról és a nagy-követ-lépeső előcsarnokába vitték, hol a Hofburg-plébános nagy segédlettel fogadta. Ezu-

tán a holttestet a Hofburg-plébániatemplomba vitték. Egy udvari furir, a „Miserere“ t éneklő udvari énekesek és zenekar, a papság, a Hofburg-plébános az infulával és kamara furirok haladtak a koporsó előtt. A koporsó mellett két arciére és két magyar testőr, ezután a testőrség 4 darabatos és lovas-testőr mentek. Azonkívül jobbról és balról 4—4 nemes apród égő viaszfáklyákat vitt. Az első főudvarmester és a többi kíséret a koporsó után haladt. Mintán a ravatalra emelt koporsót beszentelték és a főudvarmester átadta a koporsó kulcsát az első főudvarmesterek, mindnyájan eltávoztak, mire a templomot bezárták.

Lozse francia nagykövet, kit Faure elnök és a francia kormány képviselőivel bízták meg, ma B-csbe érkezett. Arnulf bajor herceg reggel három negyed 7 órakor a nyugati pályaudvaron megérkezett, hol ő Felsége, ki bajor egyenruhát viselt és a főhercegek fogadták és a Hofburgba kísérték. A száz katonai küldöttség tegnap este érkezett meg. Ő Felsége déli előtt Schullenburg gróf szász-altenburgi udvari marsallt, utána Frigyes szász meiningeni herceget. Fülöp, Albert és Róbert württembergi hercegeket és végre Martinez-Campes tábornagyot magánkihallgatáson fogadta.

A német császár nagy kísérete a következőkből áll: Leo tábornok, Hanke tábornok, Eulenburg gróf fő udvari marsal, Lucanus titkos tanácsos, Plessen főhadsegéd, Leuthold törz-orvos, Deiner ezredes, Kalkstein alezredes, Arnim tengerész kapitány és Schwerin udvari tanácsos. — A német császárhoz szolgálattételre be vannak osztva: Lobkowitz herceg tábornagya, Kröhr ezredes és Buttler szárnysegéd.

Az osztr.-magy nagykövetség által kiadott értesítés szerint a kath. Katalin-templomban csütörtökön délelőtt gyászistentisztelet lesz Albrecht főherceg elhunytja a kalmából.

A legújabb rendelkezések szerint Ferencz József király Vilmos német császárral egyetemben közvetlenül a koporsó megett fognak haladni, a kapuczinus templomtól visszafelé szintén egymás mellett foglal helyet a két uralkodó. Vilmos császár visszautazása Berlinbe szerda estére van megállapítva.

Színház.

* Gounod Faustjának erőteljes, drámai zenéje és misztikus meséje a nemesebb izlésű közönségre mindig nagy vonzó-erőt fog képezni és ha tegnap este, Faustnak e szezonban harmadik előadását csak kis közönség nézte és hallgatta végig, annak oka abban rejlik, hogy még a zenekedvelő közönség is megelégtel, ha egy operát egyszer végighallgathatja. A mi a tegnapi előadásról illeti az a jobbak közül való. Első sorban is *Russinszky* Ionári kell megemlékeznünk, ki *Margit* nagy parthieját gyönyörűen énekelte végig; játékanak fogyatékoságát természetesen ő sem tudja ennyihitni. Temperamentum kell ahoz. *Kozma* hangja kissé fatyolozott volt. Siebel szerepe *Gallyasy P.* szépen énekelte, valamint *Ferenczy* is Va entint. *Tiszai* igyekezetét teljes elismerés illeti.

* Ujabb opera előadás. A szintársulat most Verdi „Rigoletto“-jára készül; e nehéz operában részt vesznek *Russinszky* (Gilda), *Ferenczy* (Rigoletto), *Kozma* (herceg) és a társult teljes énekes személyzete.

* Az operaház panamája. Zavaros, csunya ügygyel foglalkoznak a fővárosi lapok. Nem kisebb dologgal vádolják Nikisch Arthurt, az operaház igazgatóját, minthogy a szerződő énekművészeketől perczenteket huz. Hogy mi igaz, mi nem ebben a kemény vádban, azt jelenleg megítélni természetesen lehetetlen. A megindított vizsgálat lesz hivatal, hogy ebbe a szajnálatos kinos ügybe világot vessen. A „Budapesti Hirlap“ például ezt írja: „Nikisch és Prevost. Nopcsa báró kormány biztoshoz Prevost Henrik levelet intézett, melyben Nikisch Arthurt azzal vádolja, hogy a szerződő énekesektől perczenteket huz és a szerződéseket bizonyos privát-feltételekhez köti, minék alapján tegyemi vizsgálatot kér az operaház igazgatója ellen Nikisch, a mint erről értesült, Prevost ellen azonnal megindította rágalmazás miatt a bűnvádi eljárást. Nopcsa báró a fegyelmi vizsgálatot természetesen ez utóbbitól teszi függővé s így Nikisch egyelőre megmarad teljes jogkörében s tovább vezeti az operaház ügyeit.“

— Ezért a szép virágért, ugy-e! Hja a kinek menyasszonya van... De én rám ugyan hiába is epekedik az a jegyző!

Mosolygott. A jegyző is mosolygott. Nem hallhatta szegény a megjegyzést: „Pedig hiába epekedik!“ Azután megszólalt az orgona, felhangzott az ének.

Juszt ur az istentisztelet után egy teljes óráig tanácskozott Zoltánnal. A tanácskozás végeztével Oksz Maxit hívatta magához. Ez az ember eredetileg szabó volt, majd színész és utoljára harangozó. Nagyon ravasz, ügyes ember volt és a szabadságharcban állítólag a magyaroknak a kéme.

— Akarnál-e Maxi 100 forintot keresni?

— Akarni akarnék, csak más is akarna adni! — válaszolt a harangozó.

— Megkapod fiam, csak egy kie kirándulást kell tenni érte. Lőcsére méssz holnap, a Kövi ur ruhájában. Tudod a katonai bírósághoz.

Oda adta neki a katonai meghívó levelet Oksz Maxi buyorított a szemével.

— Értem bíró uram. Megyek, azért az áldott jó Paula kisasszonyért, a ki olyan jó volt...

— Ne hálálkodj, hisz kapsz utaválót is. Segitsen az isten! Oksz Maxi kiment. Segitse az Isten, mert ettől függ mindnyájuk boldogsága.

II.

Oksz már most Poprádra ment, ahol Weisz Izraelnél megrendelt egy kocsit, amely Lőcsére vigye esti 9 órakor. A borbélynál rendbehozatta a haját és kipedertette a bajuszát. Mindezekbe nem telt 3 óra. Aztán hazament és készüldött az utra.

Tetőtől talpig megmosakodott. Az ócska ingét azzal cserélte ki, a mit a bíróságtól ho-

zott. Felöltöött a Kövi Zoltán honvéd ruhájába, még a vitézségi érdemrendet is feltűzte.

Mikor 9 óra volt, kényelmesen elhelyezkedett a kocsiban. Másnap reggel megérkezett Lőcsére.

Lőcsé városát köfal veszi körül. Ezek a falak még azon időből valók, amikor az a fehér aszony bolondította a labancz és kurucz vezéreket. Köröskörül a fal mellett sétaut vezet, amelyen itt-ott falóczák vannak pihenésre. A völgyön az erdők, mezők zöldelnek és meg-meg csillan valami kanyargó patak ezüstös víze.

A várost osztrák katonák szállták meg és erős őrizet alatt volt a kapu.

Oksz Maxit is rögtön lefűlélték és alig engedték szabadon.

A Kövi Zoltánt jelentkezésre hívó levél csinált utat neki.

A kaszárnya felé menőben mindenki megbámulta

Ember! a ki Lőcsén ilyen ruhában mer járni!!

A kaszárnya udvarán osztrák tisztekkel találkozott.

— Szervusz pajtás! — szólította barátságosan valamelyiket, odanyujtva a keztyűtlen kacska kezét.

— Mi? Mi? Nem ismerlek!

A kardjához kapott a hadnagy, Oksz Maxi indignálódva replikázott:

— Iyen a barátság! Mikor együtt verekedtünk!

Avval hátat fordított s nagy kevélyen bement a vizitáló terembe, félrelökve az őrt álló katonákat.

A zöld posztóval leterített asztalnál maga a hadtestparancsnok ült, magas rangú tisztektől környezve,

Haptákba csapta magát az asztal előtt. A tiszt kabát nagyon feszes volt rajta.

A jobb lába születésétől kezdve kisebb

volt, mint a bal és a jobb válla nagyobb, mint a bal. Olyan volt mint a rablóvezér.

— Osztrák tiszt akarok lenni!

Dühösen mordult rá a parancsnok.

— Hallgass, mikor velem beszélsz.

Mi a neved?

— Kövi Zoltán! Honvéd huszár kapitány.

Részt vettem 12 csatában, dicsőséget hoz a magyar hazára. Futottak előlem az osztrákok, még a tábornokok is!

— Te töled te kacska?! Te sánta, te nyomorult, te!!

A parancsnoknak ekkor már az arczába ment a vér.

Oksz Maxi a kardjára csapott.

— Osztrák tiszt akarok lenni! De már majd az arczába csapták a tintás üveget.

— Te akarsz? Hisz a jobb oldalra kötöt-

ted a kardot

El takarodj!...

A parancsnok csengetett, katonák rohantak be. Kivitték a kaputódzó Oksz Maxit, aki hiába fenyegetődzött, hogy megy a császárhoz.

A parancsnok fellélekzett.

— Csakhogy megszabadultunk ettől a bolond magyartól.

Herr Schmid írja: Kövi Zoltán untauglich.

Oksz Maximilián boldogan és részegen utazott haza Sztrázsára.

III.

Sikerült tehát a csel, Kövi Zoltán megszabadult az Oksz Maxi ügyessége által, aki megkapta a 100 forintot.

Megtörtént az esküvő, Zoltán most is boldogan él Paulával. Már a kis Zoltit és Paulát ringatja a jó öreg Oksz Maxi akit most is így hívnak, pedig régen magyarosította a nevét Ökör Miksára.

NAPI HIREK.

— **Farsang vége.** Ugy kellene következnie, hogy azok, a kik újévtől kezdve nappalá tették az éjszakát és zajossá a táncztermeket, farsang három napján még jól kimulassák magukat, hamvazó szerdán pedig letéve claque-ot és legyezőt, újból beálljanak józan, szorgalmas emberekké, a kik elfeledik azt a tenger bohóságát, melyet hat hétnél tovább elkövettek. Az urak elmékedbetnek hódító hadjárataikról, melyeket frakkal, fehér mellényvel felvértezve, harcoltak végig; az Erzsik, Sarikák és Katiczák pedig szobáikban még egyszer földézik az önkényüleg osztott négyesek, össze-visza kosarazott gavallérok és végnélküli csárdások bűbajos emlékét. — Így kellene következnie, de nem így van. — Változnak a párok és változik a farsang, nem az, mint volt régen, az a becsületes, halandó lélek aki hamvazó szerdán elkövetkezik, a feltámadás örök reménye nélkül. A mai farsang hamvazó szerdán csupán czéggért változtat, egy napra kialszusa magát, azután folytatja, ahol elhagyta. A bálozó közönség utókurája a bőjti mulatságok hosszú sora, melyeknek nem vet véget a hamu, sem a kalendáriuma hanem az a langyos, ibolyai illatból terhes levegő, mely belopja magát a bái terembe, a folyó-ókra, ólomsúlyossá változtatva a könnyű bái ruhákat, előcsalogatva a szekrényekből a világos felöltőket. És akkor, midőn rügyező fák alatt, holdvilágos éjszakán Titánia tündérei lépdelenek tavaszi éjtől harmatos fűvön, akkor, akkor szakad vége a kerin-gőknek, négyeseknek és annak a szupécárdának, mely úgy tetszik, jó magyar szokás szerint három királyok napja óta egyre folyt.

— **Személyi hír.** Géresi Kálmán főiskolánk tudós tanárát családja és barátai ma délután várják haza oroszországi tanulmányutjából. — Tapasztalatairól legelőször a Csokonai kör közlelbi felolvasó ülésén fog beszámolni.

— **Debreczen részvéte.** A városbáza ormára ma korán reggel felvonták a fekete zászlót. Ma helyezik örök nyugalomra a bécsi kapuczinusok sírboltjában ősei mellé, Albrecht főherceget, királyunk nagybátyját. — A múlt héten tartott városi rendkívüli közgyűlés határozta el, hogy a főherceg temetése napján a városbázára kitűzessék a gyászlobogó.

— **Arverések egyházi adóhátralékok miatt.** Lapunk szombati számában ilyen cím alatt közöltünk egy panaszos levelet, mely neheztelőleg emlékezik meg az ev. ref. egyházi adó behajtása körül követett eljárás szigorúságáról. A levél írója szerint télviz idején arverésekkel zaklatják hátralékos egyházi adóért a szegény népet, míg — így szól a levél — öt-hat év óta mostanáig nem is kérték tőle az adót. Ezekkel szemben illetékes helyről azt az értesítést kaptuk, hogy a levél állításai valótlanok. Az egyházi adófizetésre minden évben felhívtak az egyház hívei, de figyelembe se vették a felszólítást, hanem engedték felgyülni tartozásaikat. Holott az egész országban talán egyetlen egy község, város nincs, ahol olyan csekély egyházi adóval terhelik a gyülekezet tagjait, mint Debreczenben. Hiszen nőtlen férfi vagy özvegy nő 50 krt, családos férfi 1 frtot, ha nincsen háza, és 2 frtot fizet, ha házzal bír. Ezen kívül állami egyenes adójának még 3%-a van ki vetve rá egyházi adó fejében, ugy azonban, hogy az egyházadó 15 frtnál magasabbra nem emelkedik. Katholikus vallású polgártársaink még magasabb kulcs szerint vannak pár év óta megadóztatva; amennyiben minden adóforint után 5 krajczárt fizetnek iskolák fentartására. Szatmarban, Beregben pedig akárhányszor olyan kicsiny és szegény ref. eklézsiát találunk, ahol csak úgy tudják fenntartani a lelkészi és tanítói állomást, hogy az állami adó 50, 80, sőt 100%-jét vetik ki magukra a hívek. De kivetik és bármily nehezen esik, meg is fizetik, mert tudják, hogy a mig kálvinisták maradnak,

addig biztosan megőrzik az elnyeléssel fenyegető idegen nemzetiségek között faji jellegüket, magyarságukat is. Visszatérve a debreczeni egyházi adóra, — kijelentjük, hogy ilyen adóhátralék miatt mostanában egyetlenegy árverés sem fogatosított, nem is fogatosították őszig, a midon inkább tud fizetni a közönség. Csupán az első és másodfoka végrehajtások eszközöltetnek makacsodó hátralékosokkal szemben, — de még ezek is tapasztalhatják, hogy lehetőleg igen kiméletesen bánnak el velük. A mit az is igazol, hogy mig az állam 6 kr késedelmi kamatot szed, az egyház megelégszik 2 krral. Az ev. ref. egyház eljárását tehát egyáltalában nem lehet zaklatásnak nevezni.

— **Presbiteri közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház holnap, f. hó 27-én délután 3 órakor, az egyház tanácstermében közgyűlést tart, melyen a vasárnap megtartani szárdékolt tárgyak vétetnek tárgyalás alá. Ez a gyűlés a törvény 30. szakasza értelmében határozatképes lesz, a tagok számára való tekintet nélkül.

— **Bőjti istentisztelet.** Az ágost. hitv. ev. templomban a bjt alatt minden szerdán délután 3 órakor bőjti prédikáció tartatik. Ho nap Ma t e r n y Lajos lelkész tartja az egyházi beszédet.

— **Ifjusági élet.** A joghallgatók önképzőköre a folyó iskolai évre a következő két pályakérdést tűzte ki: 1. A római perjogból: A *legis actio* 2. A magyar magánjogból: Fejtessék ki a *zálog jogi természetét*, különös tekintettel a kézi zálog és jelzálog közötti különbségekre. A legjobb munka jutalma mindkét pályakérdésnél 25 korona. Pályázati határidő május 1. Ápril hó folyamán az önképzőkör *vitaulést* tart e vita kérdés felett: *Helyes-e a nők emancipációja?* A legügyesebb vitázó jutalma 25 korona. A versenyszöveket az évszáró közgyűlésen tartatik meg, 10 és 6 korona díjakkal. A pályakérdések és pályadíjak közötti arányok is mutatják, mily kedvezőtlen anyagi viszonyok között van ez a törekvő, munkás ifjusági egyesület.

— **Szalón.** Szombaton este szép és fényes társaság gyűlt egybe Dr. Szikszay Szabó József vendégszerető házában. Ott voltak: özv. Fabricius Gézané özv. Jablonczayné, Boczkó Samuelné, Szinay Gyuláné, Békessy Lászlóné Dr. Rothschnack V. Emilné, Ábrahám Lászlóné, Bulszter Ágostné. Leányok: Jablonczay Giz, Szinay Biske, Békessy Berta, Rothschnack nővérek, Ábrahám Irma, Bulszter Margit. Ott voltak továbbá: Boczkó Samuel r. fkapitány, Rockl Géza, Dr. Domy, Menczel és Schuster hadnagyok, Horváth tiszthelyettes, Dóczy Emil, Racz Bertalan, Dragota Miklós, Rothschnack Jenő, Ábrahám Dezső, Lakatos János. A társaság Ábrahám Irma k. a. művészi zongorajátékán és Racz Bertalan kellemes énekén gyönyörködhetett. A háziasszony Dr. Szikszay Szabó Józsefné és kedves leánya Lenke kisasszony páratlan vendégszeretete és kedvessége késő éjféltől tartották együtt a társaságot a legjobb hangulatban.

— **Népkönyvtárak Debreczenben.** A hasznos ismeretek szerzésének, a nemes szórakozásnak új intézménye nyílik meg rövid idő múlva Debreczenben. Az első népkönyvtárat május 1-jén átadják a közhasználatnak. — A városi tanács tegnap tartott ülésében vette tudomásul Simonffy Imre polgármesternek ez ügyben eddig tett intézkedéseit s hagyta jóvá azokat. Az első népkönyvtár a péterfia-árok-utcai elemi finiskolában van elhelyezve. Több száz darab ismeretterjesztő, gazdasági, szépirodalmi és történelmi munkából áll, melyek a Franklin társulattól szerezettek be kedvezményes áron s maga ezen előkelő társulat is néhány darab hasznos könyvvel ajándékozta meg első népkönyvtárunkat, melynek kezelését a polgármester ur *Kanissay Endre* tanítóra bizta. A könyvtárat mindenki díjtalanul használhatja a máa elkészített használati szabályzat értelmében.

A könyvek kivívói kötelesek némi biztosíték gyanánt egyszerűségekre egy frtot (két korona) a könyvtárat kezelő tanítónak nyugta ellenében lefizetni melyet, ha felhagyunk a könyvtár használatával és sem károkat nem okoztak a könyvekben, sem el nem vesztettek azokból — visszakapnak. — A tanács ugyancsak tegnap elrendelte, hogy a könyvek katalogusa a használati szabályzattal együtt megfelelő számú példányban kinyomassék. — Együttal elhatározta, hogy a város nyugati részén, alkalmas helyen, a koronázási alapítvány kamatai egy harmad részéből (300 frt) mely az 1894. évi költségveté-be fölvetetett s még eddig föl nem használtatott, a *második népkönyvtár* is létesíttessék. A rendelkezés alatt álló összeget Simonffy Imre királyi tan. polgármester kezeihez, aki a népkönyvtár felállítására felkérte, kiutalványozta. A népkönyvtárak felügyeletét a tanács maga részére tartotta fenn s ezt a jogot egy bizottság által gyakorolja, melynek tagjai: a polgármester, Körner Adolf tanácsnok és Varga Károly jegyző.

— **Norvég madarak a Hortobágyon.** A hosszú, kemény tél, még távol tartja tőlünk azt a bizonyos első cserébogarat, a mely a napéjgyen idejében mindig pontosan megszokott jelenni a politikai napilapok hasábjain. A kedves kis sárga jöszög úgy látszik, azi dén csak a másodsor virágzó cseresznyefával együtt fogja vinni örök harcát az emberi feledékenység ellen. Még nem is szólhatunk hát kedves cserébogarunkról; de a tél ritka állatvendégei közt mégis fel kell említenünk azt a selyem-farkulocskát (bombycella garulla), amely rendszer körülmények közt Skandináviában, az idén azonban a Hortobágyon is található. Nagyhátról írja levelezőnk, hogy az odaváló urad. kertben és a mezőkön egy pár napja látják a ritka madarat, amelyre természetesen a legöregebb nagyhátiak sem emlékeznek. — Mohón csipkedik a fák tar ágait és csaknem csapattal van jelen; kedélyes ugrálása nem is illik egy komoly skandinávi madárhoz. Az időjósok a madár megjelenéséből még hosszú télre következtetnek. Hogy miért? Az az ő titkuk.

— **A félkékalmár.** Megirtuk lapunk más helyén, hogy Jászai Károly csavargó minő ügyeséges vállalatra adta magát. Most már kitudódott, hogy jutott ő az árult koszorukhoz. Kiderült nevezetesen, hogy ő azokat csakugyan vette, — csak hogy el vette. Elvette pedig a Kóuth-utcai temető egynemely sírjának fejtájaról, melyekre a gyászolók kegyeletre tévé. A koszoruk valódi tulajdonosai már jelentkeztek is a II. ik ker. rendőrkapitányságnál. A derék félkékalmár tehát most már hiába tagad. A rendőrségnek lesz rá gondja, hogy ne folytathassa megbotrántoztató üzérkedését.

— **Furcsa ajánlott levél.** Békés-Gyuláról ilyen című ajánlott levél érkezett tegnap Debreczenbe: „A tekintes debreczeni gazdasági tanfelügyelőségnek. Debreczenben.” — A levelet elolvasták a gazdasági tanintézet igazgató-ágnál a tanfelügyelőségénél is, de így sem tudák meállapítani: kinek is szól hát tulajdonképen? Jó lenne talán, ha a levél írója nyilvánítaná e tárgyban saját véleményét.

— **A kereskedelmi akadémia tanulmányutja.** A debreczeni kereskedelmi akadémia mint más években, ugy a jelen tanévben is tanulmányi körutat rendez, a melynek célja: a tanulóknak alkalmat nyújtani arra, hogy egyfelől általános történelmi, föld- és néprajzi, másfelől forgalmi és technológiai és áruismereti ismereteiket közvetlen szemlélet útján gyarapítsák. E körut tervvázlatát a tanárkar a következőkben állapította meg: *Az ut ideje*: f. évi április hó 3-tól 15-ig. *Iránya*: Debreczen, Szajol, Szeged, Zimony, Belgrád, Pancsova, Bázias, Orsova, Viddin Nikopoli, Ruscsuk, Giurgiu, Bukarest, Sinaia, Brassó, Marosújvár, Kozsvár, Nagyvárad, Debreczen. *Megtekintendők*: az érintett vidékek történelmi, táji és forgalmi nevezetes-

ségvi, szerb, bolgár és román népeket, a Duna Belgrádtól Ruscukig, folyamatosan lévő szabású szabályozási munkálataival, Szeged városa a tiszai védőművekkel, kenderkészítő- és fonógyárral és gyufagyárral, Zimony a Hunyadvár romjaival, Belgrád nevezetességei Panceova a selyemfonóval, Orsova a Koronakápolnával, a vaskapu, esetleg Ada-Kalé, Ruscsuk városa, Bukarest városa tudományos és művészeti gyűjteményeivel, Brassó városa a Czenk-hegygyel, a városban és vidékén lévő posztó, petroleumfinomító, cellulose-, czukor-, cement- és sörgyárakkal, a marosújvári sóbányák. Kolozsvár nevezetességei (szeszgyár) stb. *As ul költéségei*, vasutat és hajót, szállást és teljes élelmezést beleértve, tanulónként 50 forintban állapították meg.

— **Véres kardpárbaj** volt tegnapelőtt Nyiregyházán Lukács István honvédhadnagy és Turnovszky közös hadseregbeli hadnagy között. A párbaj Lukács István megsebesülésével végződött.

— **Pinczerek tánczvigalma.** A kik dolgoztak egész farsangon keresztül — mikor mulassanak, ha nem a bójtben? Már pedig ezek a derék pinczerek soha sem működnek olyan lázas sietséggel, olyan szünet nélkül, mint a mulatozásnak általános országlása idején. Ille tehát, hogy egyszer ők is — a mások mulatásának készsége elmozdítói — kimulassák magukat egyszer Isten igazában. Önök pedig, fiatal uraim! márczius 12-én este ne menjenek sem a Hungáriába, sem a Bikába, sem más kávéházba, mert még megéri, hogy akkor este önöknek kell kiszolgálni a mulató pinczereket, ne háborgassák mulatozásukat, hanem adják meg szívesen az 1 frtyi belépti díjat, nemes szóval magy az, a fiatalság szolgálatában megvénülő elerőtlenedő pinczerek nyugdíjapjára.

— **A tolvaj s obacizca.** A debreczeni szobaleányok körében általános konsternációt keltett egyik kartársnőjüknek a cselekedete, a ki félretéve mindan szobaleányi becsületet, csalással egybekötött lopásra vetemedett, még pedig igen furfangos módon. A gaz tolvajnő ugyanis tegnap beállított egyik helybeli henteshez s ott Tamás Károly nevében 30 kilo prima minőségű paprikás szalonnát rendelt, melyből 5 kilót azonnal el is vitt, míg a fennmaradó 25 kilo szalonnára nézve ugy intézkedett, hogy azt a hentes küldje gazdája lakására. Ugyanígy tett egy másik hentesüzletben is, a hol szintén nem gyaníthaták a szobaleány-formájú személy turpisságát. Annál inkább meg volt lepelve Tamás Károly, a mint egyszerre csak beállt hozzá előbb az egyik, aztán a másik hentes, fonott gyékény-kosarában hozva mindegyik a 25—25 kilo paprikás szalonnát. Persze, a család azonnal kiderült, de nem ám a szobacizca kiléte, a ki a lopott 10 kilo szalonnával most minden valószínűség szerint a hadsereg érzelmes káplárjait, meg gefrajterjeit traktálja.

— **A matinéén.** Nagy műélvezetet nyújtott a tegnapi matinée hozzá értőknek és hozzá nem értőknek egyaránt. De ahol aanyi a fiatal nép, nem lehet csudálni, ha csend nincs. Bizony folyt ott a cserevés az előadások alatt is. Egy mama szeliden meg is dorgálta a leányához folyton disputáló fiatal embert:

— Ugy viseljék itt magukat mint a Templomban!

— Hiszen úgy viseljük! hangzott a válasz.

— **Pálinka helyett sósav.** Jancsó János napszámos iszakosságának majdem életével ázatt meg. Dolgozni hívták s a munka elvégzése után a háztulajdonosának konyhájába ment, hol meglátott egy fél literes üveget. Az alkalom kedvezett, a konyhában nem volt senki, levette az üveget s jót húzott belőle, de abban a pillanatban eszméletlenül terült el a földön. A szakácsné a földön elterülve találta Jancsót s azonnal orvosi segítségért futott. Az orvos fellesztette az iszakos embert s lakására szállította. — Kiderült hogy pálinka helyett veszedelmes mérget, sósavat ivott. Állapota most már nem veszélyes.

— **Megfagyott postaküldöncz.** Tépei levelezőnk írja: Balogh Mihály postaküldöncz B. Ujfaluból Szt. Kozma pusztára volt

menendő, hogy a rábizott leveleket rendeltési helyökre juttassa, midőn az ut közepén az óriási hidegben egyszerre csak leroskadt. Kétségbeesetten próbált tovább vándorolni, a mi nagynehezen sikerült is neki, azonban, midőn már a pusztá közelébe ért, egészen megfagyva, újra lerogyott. Senki sem vette észre, a szerencsétlent, hogy segíthetett volna rajta s mikor az éppen arra menő sz. kozmai bérsgazda meglátta a hóban, a boldogtalan postaküldöncz már meg volt halva.

— **Tehetséges gyermek.** A legigazabban megérdemli ezt a nevet Dekmár Kálmán, ez a 13 éves kis fiú, aki még az elemi iskolát sem tanulta végig, de az ecsettel kitűnően bánt. A tanszerkiállításán két vízfestésével bronz oklevelet nyert. A valóban igen szép két festmény a Bosznay J. és társa kereskedésének kirakatában látható. Ajánljuk a méltó közönségnek megtekintésére és megvételre!

— **Esküvő.** Molnár Lajos helybeli droguista ma tartja esküvőjét Szeniczen (Nyitra m) Brüsszel Abraham ottani nagybirtokos kedves leányával: Sárkával.

— **Kéménytűz.** A „Bika“ szálloda tegnap ismét veszélyben forogott. A tűzoltóaktanyára tüzet jeleztek a „Bikában“ s a tűzoltóság azonnal teljes felszereléssel kivonult. Azonban csak kéménytűz volt, de ezt is nagy nehezen sikerült lokalizálni, mert a tűz késő este keletkezett a Schwarz Dániel tájtékipametsző boltjához vezető kéményben s nem tudtak hozzájutni, mivel sem a bolt, sem pedig a padlás kulcsot nem tudta megkapni a tűzoltóság. — Ideje lenne, rendezni az állapotokat, hogy veszély esetén ne várjon a tűzoltóság órákig, míg a kulcs elő kerül.

— **Furfangos tolvajok.** A lopásnak igen furfangos módját eszelték ki Hódos János, Hódos Sándor és Orbanczli József. Karácsony első napján apró marhapecsenyére éheztek az atyafiúk. Lakásukhoz — a téglás kerthez — közel fekszik Kosma Péter gazdálkodó tanyája. Ezt szemelték ki azon helynek, hol apró marhapecsenyére szert tehetnek. Este a három atyafi kiment a tanyára. Siro csend volt az egész tájon. Daczára a csendnek a tolvajok félték, hogy talán mégis rajta vesztenek. Furfangos cselhez folyamodtak. Hódos János és Orbanczli József bementek az istállóba és felköltötték a kocsisokat s beszéddel feltartották. — Hódos Sándor ez idő alatt pedig a szárnyasokat fojtogatta és pedig pecsenyének előkészített i y motton hét libát, öt ruczát és egy pulykát. — Midőn bevégezte munkáját, ő is bement az istállóba és ezáltal tudtára adta társainak, hogy munkáját elvégezte. Elbucuzván a kocsisoktól, a megfojtott szárnyasokat hazavitték s édes anyjukkal megsüttették, ki megtudva fiait tettét, megfeddette őket. Másnap fényes lakomát csaptak, melyre meghívták a szomszédokat. Nemsokára ismét ellátogattak a tanyára s a fent említett furfangos móddal tetörték a pajtát s onnan négy zsák tengerit elloptak. — A tulajdonos csak a napokban jött rá a lopásokra s feljelentette a mezőrendőrségnek. A mezőrendőrcapitány Kálmánczhey Mór azonnal megindította a vizsgálatot s a tetteseket sikerült elfogni. Hódosi és társi eleintén tagadták tettüket de a rendőrcapitány keresztkérdései zavarba hozták őket s bevallották tettüket. Holnap átkísérik őket az ügyészséghez, mely tovább vezeti a vizsgálatot.

— **Miben nem enged a nő?** Vannak dolgok, a mikben a nők egyaránt hajthatatlanok. Ezek a következő pontok: A nő sohasem fogja elismerni, hogy nagyon erősen fűzi magát, hogy iltözködése tovább tart tíz percznél, hogy sokáig várta magára, hogy meggyőződése ellen beszél, hogy nem idegenkedik egy kie pletykától, hogy szeretne férjhez menni, hogy több ruhát szeretne, mint a menyői barátónak van és mindennekfelett, hogy neki sincsen igaza.

— **Debreczeniek a millenniumi kiállításon.** A millenniumi kiállítás kereskedelmi, pénzügyi és hitelügyi csoportjának létesítésére Debreczenből a következők küldték fel adományait a kiál-

lítás elnökségéhez: Áron Miksa 100 frt, Reichmann Armin 10 frt, Áron Manó és társa 25 frt.

— **Nyilvános nyugtázás.** A jogász- és tisztviselő körök folyó hó 16-án tartott tánczesztélye alkalmával felülizettek a következő urnók és urak: Kacskovics Iván 6 korona, Dobieczy Sándor 10 kor., ifj. Barcsai Miklós 11 kor., Kardos László 14 kor., Dr. Király Ferencz 8 kor., Dr. Wolfka Nándor 7 kor., Mikolozy Jenő 4 kor., Dr. Szentpály Béni 4 kor., Fekete Sándor 4 kor., Csath Zsigmond 1 kor., N. N. 1 kor. 10 fillér. B. Josinczy Miklósné 10 kor. Az augsburgi légszesztársulat engedménye 49 kor. 32 fillér, össze-en 129 korona 42 fillér. Fogadják a nemes szívű adakozók a jogász- és tisztviselőkör pénztára javára tett felülizetéseikért, a kör nevében kifejezett hálás köszönetünket. Stáhl Géza ellenőr. Harmath Gergely pénztáros.

— **Szirmayné Mészáros Jusztin** urnő, városunk közkezdveltségnek örvendő művirág tanárnője a magyarországi hölgyvilág kedvenc művészeje, ki a kedves művészetnek egyedüli meghonosítója Magyarországon s ki a király is kitüntetett, de ehez a kitüntetéshez számtalan első rendű oklevelek, érmek elismerő nyilatkozatok járnak, a jövő hó elsején — tanfolyamát befejezve, szokásos tanítói körutjára indul. Ez alkalommal bejárja Délmagyarország nagyobb városait, hol a hölgyvilág már tárt karokkal várja a kedves művésznőt.

Táviratok.

A kolera megszűnt.

Budapest, február 26. (A Debr. Ell. ered. távirata. Érk. d. u. 3 órakor.) A bécsi közegészségügyi tanács mai ülésében konstataulta, hogy a kolera egész Ausztriában megszűnt.

Albrecht főherczeg temetése.

Budapest, február 26. (A Debr. Ell. er. táv. Érk. d. u. 3 óra 15 perczkor.) Vilmos német császár ma reggel érkezett Bécsbe Albrecht kir. herczeg temetésére. — Az állomásnál fogadták: Ő Felsége a király, ki a porosz császári testőrezred egyenruháját viselte; továbbá a temetésre már előbb Bécsbe érkezett összes fejedelmi személyek, — követségek és a külhatalmak katonai képviselői. — Az állomás előtt magyar ezredekől összeállított diszszázad volt felállítva. Midőn Vilmos császár huszárezredesi egyenruhában a külön vonat udvari salon kocsiából kilépett, királyunkkal összelelkelt és csókolózott. Ezután megszemlélte a magyar diszszázadot és legmagasabb megelégedését fejezte ki fölötté. A nagyszámban megjelent közönség szívélyes üdvözléte között királyunkkal a Burgba hatatott.

A ravatalhoz egész délelőtt roppant nagy közönség tódult. A király Vilmos császár megérkezése előtt fogadta a főherczeg temetésére eddig Bécsbe érkezett külföldi fejedelmek képviselőit.

Leégett kaszinó.

Budapest, február 26. (A D. E. ered. táv. Érk. d. u. 4 ó.) Párisban a félvilág hirhedt mulatóhelye: a „Casino de Paris“ ma reggel leégett. A nagy tolongásban három sebesülés történt.

Elnöki jelentés

a debreczeni országos tanszerkiállítás 1895. február 23 án tartott zárógyűlésén.

Folytatás.

Mindenek előtt feltűnhetik az, hogy aranyoklevelet 26 at adtunk ki, holott miniszterileg is megerősített jurszabályzatunk értelmében 25-nek kiadására voltunk jogosítva. Be kell vallanunk mélyen tisztelt közgyűlés, hogy itt engemet, mint a jury elnökét terhel egyedül a felelősség. Az aranyoklevéllel kitüntetettek közül nevezetesen a 8. sz. a. egy oklevéllel tüntetettnek ki a nagyvárad orsolya-apácák és a Szent-Vincentz anyaház, csinos és izléses női kézi munkáért. Először így is állítottam ki az oklevelet, de midőn dr. Wolafka Nándor vál. püspök ur ő méltósága figyelmeztetett engemet arra, hogy az egy oklevelen két külön s egymástól teljesen független intézet van kitüntetve, én vettem magamnak a szabadságot, hogy a két intézet nevére külön-külön állítottam ki 1—1 oklevelet. Kérem ez intézkedésemet, mint a melyen segíteni már úgy sem lehetne, szíves tudomásul vételét.

Kiállítóink száma 549-re ment s emlékoklevelet 579-en nyertek, és pedig azok közül, kik egyéb kitüntetésekben nem részesülhettek. Ezen nagy szám következőleg jó össze:

Kitüntetést nem nyert kiállítóink közül:	
emlék-oklevelet kapott	377
a tanszerkiállítás rendezésében közreműködőknek adatott	87
a felső leányiskola növendékeinek	32
az iparos tanonciskola növendékeinek	19
a nőipariskola növendékeinek	7
debreczeni ref. tanítóknak	42
„ r. kath. tanítóknak	7
„ ág. hitv. ev. tanítóknak	3
„ izr. tanítóknak	5
	579

Kivánatosnak láttuk, hogy ne csak a tanító urak részesüljenek mindannyian, kik saját iskolai dolgozatukkal tanszerkiállításunkon megjelentek, egy-egy emlékoklevél általi megtiszteltetésben, de buzdításul megadtuk azt a nevezett iskolák mindazon növendékeinek is, kiknek munkálatai által azon illető iskola valamilyen kitüntetésben részesült.

És hogy még a 143 köszönő iratról is el számoljak, ezeket azon férfiaknak és nőknek küldöttük el, kik tanszerkiállításunk alkalmával felolvasásokat, tanszerbemutatással szabad előadásokat s végre zenei előadásokat tartottak. A 40 köszönő okiratot pedig azon kiállítóinknak küldöttük meg s adjuk át, azon férfiaknak szavazta meg a 1894. nov. 30-iki gyűlés, kiknek a tanszerkiállítás sikerében legtöbbet lehet és kell köszönni.

Hála feliratot intéztünk magas védnökünk-höz, valamint a közoktatásügyi és kereskedelmi miniszter urakhoz; még pedig nemcsak azokhoz, kik most ülnek a kormányon, de elődeikhez is mint a kikbéli kormányzati ideje alatt és magas pártfogásának létesülhetett és tartatott meg tanszerkiállításunk. A mai napon jegyzőkönyvi köszönet meg a tanszerkiállításnak helyet adott testületnek s Debreczen szab. kir. város n. é. tennácsának is, a tanszerkiállítás anyagi és erkölcsi támogatásáért, melylyel a kiállítás lehetőségét és sikerét biztosította.

Elkészítettem végre az általam már említett füzetet, „Az 1894. évi augusztus 18-tól szeptember 2-ig tartott debreczeni országos tanszerkiállítás történeti ismertetése“ czimen, melynek összeállításánál a tanügyi mozgalom minden fontosabb mozzanatának történeti megörökítésére lehető figyelemmel voltam. A díszes kiállítású füzet 404 példányban nyomtatva, puhanyon dicséri az annak előállítását eszközölt vál. püspök elnök ur gazdag bőkeouségét. — Megküldjük azt s részben irodánk expedíója mindazoknak, kik tanszerkiállításunk ügyeinek vezetésében bennünket hathatós támogatásukban részesíteni kegyeskedtek, s megküldtük és küldjük összes jelesebb kiállítóinknak s Debreczen város valamennyi iskolájának.

Meg kell emlékeznem a tanügyi magas kormány azon, mindnyájunk által hálával fogadott, tényéről, hogy a három igazgatóság

elnöknek külön-külön s a méltóságos főispán elnök ur útján a rendező nagybizottság összes tagjainak együtt köszönő és elismerő levelet kegyeskedett küldeni. Valamint arról sem szabad megfeledkezni, hogy a kereskedelemügyi magas kormány levelezésünk portómentességét folyó hó végéig, tehát két hónappal kegyes volt megnyújtani.

És most tanszerkiállításunk pénzügyi dolgairól is a kiállítás kapcsában felállított szándékolt hajdumegyei tansermuzeum állásáról kell még jelentésemben megemlíkeznem.

Mint a kinyomatott füzetünk 7, 9, 82. lapjain részletesen közölt Zádor Lajos gazd. szakosztályi elnök és Vántsa György kiállítási titkár urak által összeállított s egy felülvizsgáló bizottság által helyesnek és rendben levőnek nyilvánított számadás mutatja, 1894. decz. 15-én a tanszerkiállítás pénztári maradványa 1003 frt 81 krajczár volt s a titkári hivatal kinn levő követeléseink összegét 475 forintban mutatta ki.

A gazdasági szakosztályi elnök ur az 1003 frt 81 krt, még pedig 1000 forintot a debreczeni takarékpénztár 34,537. számú könyvecskéjén, 3 frt 81 krt pedig készpénzben megőrizés s a kiadások teljesítése végett az én kezeimbe tette le.

Ezen összeghez hozzájárulván

1894. decz. 31-én 23 frt 57 kr
1895. febr. 22-én 3 „ 10 „

összesen 26 frt 67 kr kamat,

nekem együtt 1003 frt 81 kr
és 26 frt 67 kr

vagyis 1030 frt 48 kiról kell elszámolnom.

Mellékelt számadásom szerint, melynek minden egyes tételét elismervényekkel, nyugtákkal igazolom, ezen összeg, úgy a mint azt kiadott füzetünk 92-ik lapján előre jelöltem teljesen fölment fizetnivalóinkra, mivelhogy itt csak a főbkeket jelezem titkáruknak még bevont tiszteletdíjára, az eladott árukért nálunk maradt, de általam aztán kifizetett tartozásunkra, a nálunk letett előlegekre, okleveleink 300 frtra menő árára stb.

Mindezekkel részletesen a tansermuzeumot gondozó Gőnczy-egyesület részéről kiküldendő bizottságnak számolok át. A náam fennmaradt készpénzt, 155 frt 62 krt különben mai napon Eötvös Károly Lajos urnak adtam át, ki ennek átvétele ere egy is, mint a Gőnczy-egyesület központi bizottságának elnöke, úgy is, mint tanszerkiállítási intéző bizottsági elnök első sorban illetékes.

Itt csak annyit, hogy a kiállítás pénztára fizetett ki 242 frtot Naday Rezső asztalosmesternek két nagy szekrényért, melyet a kereskedelmi akadémia felügyelő bizottságának elnöke a tanfelügyelő urral való együttes meg egyezés után készíttettek. Ezen két szekrény a kereskedelmi akadémianak adatván át, ára a kiállítás tiszta jövedelmét képezi.

(Folyt. köv)

Vegyes hírek.

* **Megrendszabályozott hárem.** A japán ütlegok úgy látszik nagyon ekedvetlenül tették a kínai császárt, mert annyira haragos, hogy még a gyöngéd nem megbocsátható gyöngeséggel szemben sem tud már elnéző lenni. Hölgyei ugyanis egy kissé bódolni kezdtek a divatnak és fényűzésnek is, a mi pedig ő f léségéhez intézett kérési instancziák és száma becsatlóások nélkül természetesen nem eshetett meg. Erre azután jött egy dögelmes menyeyi parancs, a mely büntetés terhe mellett megtiltja az udvar háremhölgyeinek, hogy az állam igazgatásába beavatkozzanak s hogy fényűzési cikkek miatt a császárnak még egyszer kellemet kenkedjenek. A parancs e szavakkal végződik: „és most csend és nyugalom lesz a palota belsejében! Ugy legyen!“ Igazi császári és keleti megnyugvás.

* **Érdekes újítás a jögen.** Dr. Toma Samu ismert fővárosi fülörvos Orsini-Rosenberg herceggel megkérésére, a herceg által konstruált jégsimító készüléket hozott értesülésünk szerint a korcsolya-egylet igazgatójának, Zsigmondynak

javaslatba. A készülék forró vízzel töltött bengerből áll, mely a korcsolyázás által felkapott jégfelület felett gördítve a legfelsőbb réteget felolvasztja, mi rögtön megfagy. E készülék előnye, hogy a korcsolyásokra kellemetlen lapátolása, söprése a jégnek feleslegessé válik és mindig sima, csuszós jégfelületet nyerhetünk, jelentékeny költség megtakarítása nélkül. A korcsolyásokra nézve pedig az a főelőny, hogy pár perc alatt az egész jégfelület tükörsimává tehető. Az igazgató örömmel fogadta ez újítást és dr. Tomkának köszöneté mellett megkísérelés végett a készülék minél előbbi beküldetését ajánlotta.

„Soha — örökké.“

Irta: Pákozdy András.

(Folytatás.)

Asszonyom a harcz, mit annak nevezek harcz csakugyan, a létért küzdelem egy egyéntől, kinek az istenek azt szabták gonosz végzetül, hogy szeressen olyat, örült, odaadó vak s e miatt reménytelen szerelimmal, ki ezt visszhozni nem akarja vagy nem tudja. Szeressen melynek előidézéséhez nem kell egy elégtiszv annyira drága, rémes lángja, mert ugyan azt megteszi a búv-lámpa is, hogy odavarázsolja eléje e ragyogó tündér alakot, mely ha utána nyúl az ember, eloszlik a semmiségbe s ott maradt kétségbe ejtő válasz gyanánt az árnyék, a sötét reménytelenség.

Nezze — szakítá félbe a hölgy — nyújtsa kezét a kis Izának, ki erre figyelmeztetni nem merte, mert várja. Csak menjen, a viszonlatára! — Nos asszonyom — folytatta a tour után visszakerült Leon, és még a bozzá a meghátrálásnak nevezi e harcz elől multkori távozásomat? Ugy asszonyom nem érdemelém a férfi nevet meg, ha e távozás a megcségyenüléstől vagy ijedelemtől eredt volna. Jegyjezz meg asszonyom, van egy dolog, a mi a férfiak is méltón kétségbe ejtheti s ez az Isten-átka. S nem Isten-átoké szeretni lobbanékony szalma üszel, szeretni igazán abban a biztos tudatban hogy szetelme megkárosítása az égnek, mikor azt hasztalan, nem mondom: fecérlő de legalább is aldozza, a mi az ég legdrágább kincse — az igaz szerelmet.

Menjen csak, ismét szükség van rá, szólit közbe Erdélyiné.

A viszatérő Leon folytatni akarta beszédét, de a grófnő nem engedte.

Ne beszéljen most, míg e táncz tart; látom, hogy nem képes táncz közben úgy beszélni, hogy ez figyelmét le ne kösse teljesen s heves be-zédével, meg szinte szemrehányó arckifejezésével egészen kettőnkre tereli a közfigyelmet. A négyes után a következő csárdából kivonjuk magunkat s ha akarja folytat-hatjuk, az elejtett gondot felvéve, ismét a létért való küzdelet.

Soha Leonnak ily hosszú még nem volt táncz, mert ez a négyes s valóságos szabadulásként hangzott fel a kedélyes, vig tánczra hívó dal.

A kissé telhevült delnő egy könnyű boát kerített nyaka köré, melynek márványát teljesen fedtlenül hagyta a kivágott bál dísz s még inger öbben villogott ki azo kgyőződésén át a gyönyörű, szabályos nyak.

Hogy ott folytassam, hol elhagytam kezdé Leon, mintán egyik szeglet-díványon leülték, merem újó állítá asszonyom, hogy a férfi szerlem drága ércz, legalább korunkban, mert olyan mint az izzó vas, mely ha kívül is „szerette“ aczéls keményedik s ez aczél-nak van hivatva a gyobb dízt adni a viszont adott női szerlem, mely arany s így könnyen hajlik, míg magán áll, de ha egyszer végül, hatam s ércz lesz Asszonyom, ez az mit felfogni érczni nem akar vagy nem képes szíve. Ez az a kincs melyet magától eldobott s eldob, ha, mint mondjak, soha férfi még magának nem mondható szerelmét. Am tegye s-zonyom, ha erre kény-szerítve van vagy kedve bozza úgy, ez átok az Istentől, de ne legyen legalább ez átok újjal is növeztve melyet maga teremt az által, hogy kinevet, melye ezt a má hatandó nyomorút v-ez s vét te jesen ő szezuza.

Álltása a maga szem-pó tjból melynek

szalpköve szive, mely ércz, mely szeretni tud — kezdé válasz gyanánt Gizella teljesen helyes, de higye el édes barátom, hogy ezt mindet is csak szive diktálta esze megkérdése nélkül, nem úgy mint nálam, kinél csak az ész képes becsülni, érdemeket elismerve azokat méltányolni, segíteni a nyomorulton kiről csakugyan azt látom, hogy betevő felatját adtam meg az odadobott pénzdarabbal s melyeknél az ész mindig — nem dicsérve, csak jóváhagyva — figyelmeztet: lásd most jót tétél, s számíthatsz ilyenre te is — Istentől, de embertársad részéről soha s azért ne feledekezzél meg magadról sem, mikor másnak adsz, hogy erődöt tul ne becsülve osztogasd a magadébból másnak azt, mit azoktól a sors megvont. Látja, édes barátom, ha ez az én köszívem is úgy érezne mint miut a maguké, akkor ez azt diktálná, hogy ad oda mind, amid van, ha neked nem lesz, rajtad is majd könyörül más s ha ebben csalódnék, a mi nagy valószínűséggel be is fogna következni, emberek hálátlanságán keseregve képes volna megrepedni. Igy vagyunk a szerelemmel is, vagy jobban mondva vannak azok, kik érzik azt.

A szív ott is, ha neki valaki megtetszik, mindjárt készen áll a tanácsosál, hogy szeresd őt, ad oda neki lelkedet, egész valódat hisz ő szeret bárt nem hallod, hogy mindig hangoztatja nem hagylak el soha, soha... veled maradok tied leszek egy hosszú, boldog életen keresztül s azontul is majd ott hol már mindenki boldog, hol már nem fáj semmi sem, tied leszek ott is örökké. De még hidd el azt is, hogy szerelme törhetetlen aczél, bizd rá magad erre s légy boldog ölelő karjai között. Pedig az ész, ha gyámkor képes volna tul kiáltani a féktelenül zakatoló szívet, bizonyára azt tanácsolná, hogy bármily szép is az örök ifju szerelem, de az már csak a költők fantasiájának csapongásából eredt fogalom, mert hidd el te kedves szív, hamarabb megvénülsz te mint én, mégsem mered hangoztatni az örök ifju léteit. Csak nyugodj meg, tanuljuk meg előbb jól ismerni s csak azután gondolkozzunk a te javaslatodról. De ilyenkor ragad a szív, mint fékevesztett paripa. Lásza édes barátom, (csodálom hogy még nem utálja a sok száraz bölcselkedést,) a szív és ész édes testvérek volnának, de az ész a rövidebbet huzza mindenben, a szív sokszor elront valamit s a szegény ész igyekszik azt jóvá tenni, míg végre ereje beletörök a kinos fáradozásba.

Azt mondják, hogy van-e bölcs, ki a szívnek parancsolni tudna — erre a kérdésre még egyébb választ nem adtak, mint hogy — nincs. És én azt mondom, hogy van, s e bölcs önön magunk vagyunk, magunknak kell lennünk, kik kormányozni tudjuk önmagunkat s nem is szabad másnak e jogot engednünk, mert ezerszer is jaj a hajónak, melyet kapitánya erő híjában idegen kezekre bízott. Fékezze hát szívet édes batátom, látja én különben is már másé vagyok, higye el, hogy én tisztelem magát is eszem teljes öntudatával, jóváhagyásával, nem tagadom, hogy ha szívem érezni tudna, szeretném is. De maga belátja, hogy ezt Isten tőlem elvette; feledjen hát mint szeretni óhajtott asszonyt s tekintse csak a barátnőt, kivel elbeszélhet, de ki szeretni nem való, kin száraznakoznia kell tán, hogy így ránehezedett Isten ujja, de ezt növelni ne akarja, mert tudja, a gyémánt szilárd kő s mégis néha porrá omlik ez az én kö szíveimmel is könnyen megtörténhetnék!!

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság“ közlése 1895. február 26-án.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% — — —	124.—	124.50
„ vasúti beruházási kötvény 4 1/2% — — —	128.—	129.—
„ koronajárdék 4% — — —	99.20	99.70
„ regále váltásági kötvény 4 1/2% — — —	100.75	101.75
Oszták aranyjárdék 4% — — —	125.—	125.50
Egységes állam kötvény 4 1/2% — — —	101.75	102.25
Tisza-szegedi 4% -os nyeresémsorsjegy	152.75	154.75

Részvények:

Magyar hitelbank részvény — — —	463.50	469.—
Oszták hitelbank részvény — — —	398.20	398.50
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	128.—	128.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4% -os sorsjegy	134.—	135.—
„ 3% -os „	109.25	109.75
Oszták földhitel sorsjegy 3% -os	119.—	120.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy — — —	11.75	12.25
Oszták „ „ — — —	18.—	18.50
Olasz „ „ — — —	12.27	13.25
Bazilika sorsjegy — — —	8.75	9.25
Jó-szív „ — — —	3.15	3.35

Pénzümek:

Os. és kir. arany — — — — —	5.78	5.89
80 márkás arany — — — — —	12.8	12.12
80 frankos arany — — — — —	9.82	9.86
1 Sovereign — — — — —	12.35	12.40

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debreceni Ellenor“ részére.

Budapest, február 25.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak, a vételkezdés jó volt, az irányzat szilárdabb lett. Elkelt 30.000 mm. változatlan áron.

Eladások:

Tiszavidéki 900—82 mm. 6.80 frt.	100—81
6.77 frt. 200—80 mm. 6.66 frt.	200—80 mm. 6.66 frt.
100—80 mm. 6.75 frt.	

3 havi időre készpénzfizetés mellett.
Zab 5.95—6.32 frt.

Határ-idő-üzlet. Amerikából tegnap lanyhább árfolyamokat jelentettek, daczára ennek nálunk a buza valamivel szilárdabban indult s tekintettel az igen hideg időjárásra s közepes élénk forgalomra zárlatig úgy maradt. Tengeri változatlanul indult, és csekély vásárlási kedv mellett zárlatig változatlan maradt. Zab szintén változatlan, míg a rozs a tetemes realizációkra, pár krral meglanyhult.

Zárlat 1 óra:

B u z a márcz. ápr.-ra 1895	6.43—6.44
„ szept.-okt. 1895	6.86—6.87
R o z s márcz.-ápr.-ra 1895	5.38—5.40
Tengeri máj.-junra 1895	6.18—6.19
Z a b márcz.-ápr.-ra 1895	6.01—6.03
Repce aug.-szeptre 1895	10.50—10.60

Zárlat 4 óra:

B u z a szept.-okt 1895	6.45—6.46
„ szept.-okt. 1895	6.86—6.87
R o z s márcz.-ápr.-ra 1895	5.40—5.42
Tengeri máj.-junra 1895	6.19—6.20
Z a b márcz.-ápr.-ra 1895	6.02—6.03
Repce aug.-szeptre 1895	10.55—10.60

Időjárás: borult, hideg.

Kőbányai sertés vásár.

Február hó 25. Hízott sertés árak: 1 Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronkin. 400 kilogramm felüli súlyban) 46—47 krig. Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm súlyban 46—47 krig. — Fialat nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli súlyban) 49—50 krig. Fialat közép (páronkint 251—320 kilogramm súlyban 47—50 krig. — Fialat könnyű (páronkint 250 kgr. terjedő súlyban 47 krtól 48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klg. felüli súlyban) 46—47 krig. Közép (páronkint 220—280 klg. terjedő súlyban) 46—47 krig. Könyű (páronkint 220 klg. terjedő súlyban) 46 1/2 krtól 47 krig

Debreczeni városi színház.

Idénybérlet 117. szám. Páratlan bérletben.

Ma Kedden 1895. február hó 26-án

BOLONDOK HÁZA.

Bohózat 3 felvonásban Irta Laufs és Jacobi. Fordította Fáy Béla. (Rendező Péchy Kálmán.)

Holnap Szerdán 1895. február 27-én.

Páros bérletben.

A BANYAMESTER.

Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerette: Zeller. Szövegét irták: Weszt és Held. Fordította Márkus József. (Rendező Tiszay Dezső.)

HETI MŰSOR:

Csütörtök február 28. Ötödik pont. Irta: Megyeri. Operette. 3 felv. Bérletszám 119. Rendező: Tiszay D.

Péntek, márczius 1. Viola. Irta: Szigligeti népsz., 5 felv. Bérletszám. Rendező Bács.

Szombat, márczius 2. Bányamester. Irta: Zeller. Operette 3 felv. Bérletszám 120. Rendező: Tiszay D.

Vasárnap, márczius 3. Két pisztoly. Irta: Szigligeti népsz. 3 felv. Bérletszám 121. Rendező: Bács.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1894. október hó 1-től. —

Egységes vasuti (zóna) idő szerint.

Debreczenből indul.

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 35 p.
„ „ „	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé 1)	délután 3 ó. 32 p.
„ „ „ minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 3 ó. 48 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
„ „ „	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolc—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolc—Kassa felé 2)	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 3 ó. 56 p.
H.-Böszörmény—Bü 1-2)	m. á. v.-től reggel 5 ó. 48 p.
„ „ „	vásártérről „ 6 ó. 04 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től délután 3 ó. 37 p.
„ „ „	vásártérről „ 3 ó. 50 p.
Füzes-Abony—Kassa felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
„ „ „	vásártérről „ 5 ó. 13 p.
„ „ „	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 10 p.
„ „ „	vásártérről „ 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 15 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.

2) Közvetlen kocsik a, Kassára, b, Miskolcra át Budapestre.

Budapestről Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 31 p.-kor érkező sz. v. reggel	8 ó. 25 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután	2 ó. 10 p.
az éjjel 2 ó. 40 „ „ sz. v. este	7 ó. 10 p.
„ „ 2 „ 40 „ „ erk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este	9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 28 p.
„ „ „ gy. v.	este 7 ó. 09 p.
„ „ „	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
„ „ „	délután 12 ó. 16 p.
„ „ „	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolc felől 1)	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolc felől	este 7 ó. 40 p.
B.-Szt.-Mihály—	vásártérről reggel 8 ó. 09 p.
H.-Böszörmény felől	m. á. v. hoz „ 8 ó. 17 p.
„ „ „	vásártérről este 7 ó. 41 p.
„ „ „	m. á. v. hoz „ 7 ó. 50 p.
F.-Abony felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
„ „ „	m. á. v. hoz „ 8 ó. — p.
„ „ „	vásártérről délután 5 ó. 21 p.
„ „ „	m. á. v. hoz „ 5 ó. 30 p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.

2) Közvetlen kocsik a, Kassáról, b, Budapestről Miskolcra át.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u.	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 „ „ sz. v.	este 8 ó. 15 p.
az este 10 ó. 31 „ „ „ reggel	5 ó. 50 p.

Kiadó és laptulajdonos:

„Oskonai“ nyomda és kiadó r.-t.

Felelős szerkesztő: Eötvös K. Lajos.

Helyettes szerkesztő: Katona Imre.

Hirdetés.

Érmihályfalva község által a folyó évben építendő második kisdóvoda építésére árlejtés hirdettetik, melyre nézve 800 frt vagy ennek megfelelő érték-papir bánompénzzel ellátott zárt ajánlatok folyó évi márczius hó 9-én este 6 óráig az építési bizottság elnöke Lovass Sándor urhoz Érmihályfalván beadhatók.

A szóbeli árlejtés f. 1895. évi márczius hó 10-én délután 2 órakor Érmihályfalva község tanácstermében lesz megtartva s az árlejtők ugyancsak 800 frt bánompénzt tesznek le.

Az építkezés terve, a költségel-irányzat az építkezési feltételek a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Ermihályfalván, 1895. Február hó 20-án.

Az építési bizottság.

105 szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és váltó kir. törvényszék 4779/893. számú végzése által Varga Mihály stársai végrehajtatók javára Klintok János és Onága Czili ellen, 141 frt 8 krból hátrány 54 frt 8 kr tőke, ennek 1892. év december hó 21-ik napjától számítandó 6% kamatai 3 frt 37 kr, hirtlap 1 frt 40 kr. jelen hirdetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 308 frtra becsült szobai butorok, takarmány, sertések, tengeri s egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 606/1895 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Érkenézben alperesek lakásánál leendő eszközlésére 1895-ik év márczius hó 7-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyszersmind azok, kiknek korábbi foglalások az iratokból ki nem tűnik, s az elárverezendő ingók vételárából ki légitéséhez tartanak jogot — jogaik érvény-sítésére nézve az 1881. évi LX. t.-cz. III. §-ára figyelmeztetnek.

Kelt Székelyhídon, 1895. évi február hó 7-ik napján.

Ruttkay Albert
kir. bírósági végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Az érmihályfalvai takarékpénztár részvény-társaság üzlethelyiségének építésére **f. 1895. évi márczius hó 10-én délelőtt 10 órakor**, Érmihályfalva városházánál árlejtést fog tartani.

Az árlejtési és építési feltételek, a költségvetés és tervrajz a folyó hó 25-ik napjától kezdve a pénztintézet üzlethelyiségében megtekinthetők.

Kelt Érmihályfalván, 1895. f-br. 21.

Az igazgatóság.

Értesítés!

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki fűszerkereskedő urakat, valamint a magánfogyasztókat, miszerint a nagyvaradi Berger Dániel több világtkiállításon kitüntetett **élesztő gyártmányából**, egyedüli és állandó raktárt bírok és t. vevőimnek **mindennap friss élesztővel** szolgálhatok, megjegyezve, hogy ismét eladókat 20% árengedményben részesítem.

Kérem szíves megrendelésüket

KOHN LAJOS,

Nagy-Hatvan-utca 1099. szám
Mayer Ferenczféle ház.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém tisztelettel a n. é. közönség tudomására hozni, hogy

1895. február 25-től kezdve

NŐI ÉS GYERMEK KALAP RAKTÁRAMAT

TÓTH TESTVÉREK üzlethelyiségébe a városháza alatt
helyeztem át.

Ez uttal jelentem, hogy a tavaszi és nyári szezonra raktáramat női, leány és gyermekkalapokban bécsi, párisi, és berlini újdonságokkal dusan felszereltem és a fokozott igényeknek megfelelőleg készítek el.

ÁRAIM JUTÁNYOSAK.

Átalakításokat és javításokat pontosan és olcsó árszámítás mellett teljesítek. Gyaszkalapok azonnal készíttetnek el.

Magamat a n. é. hölgyközönség szíves pártfogásába ajánlva vagyok kiváló tisztelettel

Emerich Arnoldné

Kossuth-utca, városháza épület. Tóth Testvérek üzlethelyiségében.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS”

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalom-ban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzés-eknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorffban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredménynyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
tőraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. ásványvíz-
szállítóház,
Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.